

بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای دولتی استان مازندران

کبری خارکن (عضو هیأت علمی مدرسه فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری ،
۰۹۱۱۹۵۳۸۴۰۶، k_kharkan@yahoo.com)

پریسا صداقتی (دانشگاه آزاد سراب، sedaghatiparisa@yahoo.com)

مالک رجبی (کارشناس ارشد تربیت بدنی، rajabi1362@yahoo.com)

مریم خارکن (کارشناس تربیت بدنی، kharkan88@gmail.com)

تاریخ ارسال: ۱۳۸۹/۱۰/۳۰

بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای دولتی استان مازندران

چکیده فارسی:

هدف از این تحقیق بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای دولتی استان مازندران بود. تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش تحقیق توصیفی - پیمایشی و از نظر نوع جمع آوری داده ها، میدانی است. جامعه مورد نظر را مدیران استخرهای دولتی استان مازندران تشکیل داده اند. نمونه آماری تحقیق برابر با جامعه آماری است. ابزار مورد استفاده متشکل از دو پرسشنامه که یکی مربوط به متغیرهای عینی و دیگری مربوط به مدیریت ریسک بود که روایی آن توسط ۱۲ نفر از اساتید تربیت بدنی و علوم ورزشی و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ ($r=0.89$) تعیین شد. اطلاعات مورد نیاز به صورت حضوری در محل فعالیت مدیران استخرها جمع آوری و برای سازماندهی اطلاعات از آمار توصیفی استفاده شد. به منظور بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای استان مازندران از ۶ شاخص مدیریت ریسک استفاده گردید. یافته ها نشان داد که در بین شاخص های مربوط به مدیریت ریسک در استخر بر اساس مقیاس پنج سطحی لیکرت: "وضعیت کارکنان"، "بازرسی از تسهیلات و تجهیزات"، "نگهداری از تسهیلات و تجهیزات" و "در سطح مطلوبی قرار دارد." وضعیت ملاحظات پزشکی استخر، "وضعیت آموزش شرکت کنندگان" و "وضعیت فرم های شرکت کنندگان" در حد متوسط بوده است.

واژه های کلیدی: مدیریت ریسک، استخر دولتی، شاخص های مدیریت ریسک

Survey of status of risk management in public pools in Mazandaran province

Abstract:

The purpose of this study was to examine risk management in public pools in Mazandaran province. The present research the aspect of purpose is applied and the aspect of method is descriptive, the aspect of type is survey and the aspect of gathering type of data is field. The statistical populations of this research were included managers of Mazandaran private pools. The statistical samples were equal to the statistical society. The instrument used included two questionnaires that first questionnaire was related to objective variables and other one related to risk management that it Validity determined by 12 physical education professors And it reliability determine by Cronbach Alpha ($r=0.89$) method. way personal at activity place of stadiums managers gathering and for descriptive of information used of descriptive statistical. Six risk management indexes were used to examine risk management in the private pools of Mazandaran. The findings did show that among indexes about risk management based one five levels of likert; “staff condition” “inspection of facilities and equipment” and “facilities and equipment maintenance” is in a good level.. “Participants educational condition” (the use of equipment□ safety□ etc) and “medical attention in pool” and “Participants’ forms condition” is average.

Key words: risk management□ public pool□ risk management indexes

مقدمه:

متخصصان جامعه‌شناسی و روان‌شناسی، ورزش را پدیده‌ای اجتماعی و فرهنگی می‌دانند که پیوندی ناگسستنی با مجموعه نهادها و ساختارهای اجتماعی دارد. با توجه به اینکه ورزش پدیده‌ای اجتماعی است و هر پدیده اجتماعی می‌تواند به دلایل گوناگون تحت تأثیر عوامل خطرزا قرار گیرد و مشکلاتی را برای جامعه و کشور فراهم نماید، لذا جامعه ورزش نیز از مشکلات و خطراتی که آن را تهدید می‌کند و ممکن است در نهایت برای این جامعه فعال و پویا بحران ایجاد کند به دور نیست (۵).

سال هاست که مدیریت خطر در صنایع مورد توجه قرار گرفته است. با این همه، سال‌ها طول کشید تا این موضوع مورد توجه مدیران ورزش قرار گیرد. بررسی سوابق ورزشی در پیش از دهه ۱۹۶۰ اطلاعات محدودی مربوط به مدیریت ورزش را نشان داد. موضوع‌های مربوط به ایمنی، تعهدات و مسئولیت‌های قانونی مورد بحث قرار گرفته لیکن به مشکلات خاص صنعت ورزش چندان توجهی نشده بود (۲).

تجزیه و تحلیل اکثر حوادث نشان می‌دهد که بیشتر آنها به این دلیل اتفاق افتاده‌اند که مدیریت ریسک^۱ مطابق با مقررات مربوطه انجام نگرفته و خود مقررات نیز نسبت به عناصر مربوط به اصل خطر مناسب و مؤثر نبوده است. سازمان‌هایی که فراتر از یک روش محدود عمل می‌کنند و با عوامل بالقوه خطر بر اساس قانون روبه‌رو می‌شوند، ممکن است بتوانند با بهبود مدیریت و عملکرد خوب از این طریق از وقوع خطر جلوگیری نمایند و توانایی مقابله با بسیاری از حوادث را داشته باشند (۳). مدیران ریسک اثربخش، بیشترین زمان خود را در پیشگیری از خسارت و کم کردن خسارت واقعی و دادخواهی‌هایی که ممکن است سازمان آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهند می‌گذرانند (۱۰).

امروزه ورزش به عنوان صنعت و کسب و کاری بزرگ هم در سطح حرفه‌ای و هم در سطح تفریحی مطرح است. در این بین ورزش‌های آبی یکی از محبوبترین فعالیت‌های ورزشی در بین افراد می‌باشد. حذف تمام آسیب‌ها و حوادث در تأسیسات ورزشی غیر ممکن است اما کلید اصلی برای مقابله با آنها کاهش مواجهه با خطر، کاستن شمار صدمات قابل پیش‌بینی و کاهش شدت حوادث می‌باشد (۷، ۱۱، ۱۲).

بیشتر فعالیت‌های ورزشی معمولاً با سطوحی از خطر درگیر هستند، حتی وقتی که پیشگیری‌های معقول به اجرا در می‌آیند. بنابراین لازم است که مدیران ورزشی خطرات بالقوه در محیط‌های ورزشی را شناسایی کرده و اقدامات مناسب را برای کنترل آنها انجام دهند. دست یافتن به این امر از طریق فرایند مدیریت ریسک امری ممکن می‌باشد. فرایند مدیریت ریسک را می‌توان همانند بخشی از سیستم مدیریتی در بخش اوقات فراغت و ورزش به کار برد. این فرایند قادر است عوامل خطری که ممکن است منجر به صدمه و آسیب شوند را شناسایی کرده و سطوح خطر در فعالیت‌ها را تخمین و ارزیابی کند (۸).

اجرای برنامه مدیریت ریسک تعهد یک سازمان را برای تجهیزات و تأسیسات ایمن و سالم نشان می‌دهد. تأسیسات تربیت بدنی و ورزشی که دارای ساختار، برنامه و طراحی ضعیف هستند ممکن است منجر به مشکلاتی برای مدیران برنامه‌ها در تأسیساتشان شوند. طراحی ضعیف تأسیسات ممکن است برنامه‌هایی مانند نگهداری و نظارت تأسیسات را با محدودیت مواجه کند و از آن مهم‌تر باعث افزایش مواجهه شرکت‌کنندگان با شرایط خطرزا شود. کنترل تأسیسات تفریحی، تربیت بدنی و ورزشی یکی از مهمترین وظایف مدیران تأسیسات است (۱۵، ۱۶).

^۱ - Risk Management

خطر جزیی از ذات ورزش است و فعالیت بدنی بدون خطر امکان ندارد. در ایران رویدادهای مربوط به آب، به خصوص شنا از اهمیت بالایی در بین سایر فعالیتهای تفریحی و ورزشی برخوردار هستند. در طول تابستان هزاران نفر تعطیلات و اوقات فراغت خود را در استخرهای شنا، مراکز آبی، ساحل دریا و دریاچه ها می گذرانند. در سالهای اخیر حوادث غرق شدگی و آسیب های شرکت کنندگان به ویژه در طول تابستان به یکی از نگرانی های مهم در استخرها تبدیل شده است و اجرای مدیریت خطر از اهمیت ویژه ای برخوردار شده است. به طور مثال طبق اعلام روابط عمومی سازمان پزشکی قانونی در طی سال ۸۲، ۱۵۱۵ نفر و در سال ۸۳، در مجموع ۱۴۱۳ نفر، در نیمه نخست سال ۱۳۸۴، ۱۰۰۸ نفر در ایران در اثر غرق شدگی جان خود را از دست داده اند (استان های مازندران، خوزستان، گیلان و تهران با ۲۰۴، ۱۱۲، ۱۵۲ و ۸۱ نفر بیشترین آمار فوت ناشی از غرق شدگی را داشته اند). پیچیدگی اداره کردن و مدیریت تأسیسات و تجهیزات آبی در چند سال اخیر افزایش یافته است. بنابراین این انتظار از مدیران استخرها است که استراتژیهای جدید مدیریت خطر را برای کاهش خطرات تدوین و اجرا کنند (۱، ۶).

دوستی (۱۳۸۷) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استادیوم های فوتبال ایران» به بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استادیوم های ورزشی ایران پرداخت و به این نتیجه رسید که: دستورالعمل های استاندارد برای مدیریت ریسک در استادیوم ها وجود ندارند، دستورالعمل هایی برای مسئولین عملیات و مدیریت مسابقات وجود ندارند، فردی به عنوان مدیر ریسک در استادیوم ها وجود ندارند (۴).

ایزدی (۱۳۸۷) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی عملیات مدیریت خطر در استخرهای عمومی و خصوصی» به بررسی عملیات مدیریت خطر در استخرهای عمومی و خصوصی شهر تهران پرداخت و به نتایج زیر دست یافت: بین شناسایی خطرات و کنترل خطرات) و نوع مدیریت استخرها تفاوت معنی داری وجود ندارد، بین ارزیابی خطرات و نوع مدیریت استخرها تفاوت معنی داری وجود دارد (۱).

استایلز^۱ (۲۰۰۲) در تحقیقی تحت عنوان «توسعه پیشنهادات مدیریت ریسک و راهنمایی برای تأسیسات تفریحی دانشگاه» به این نتیجه رسید که تأسیساتی که بزرگ و تعداد استفاده کننده از آنها زیاد است دارای بیشترین حوادث بودند. یافته ها نشان دادند که عدم بکار بردن برنامه مدیریت ریسک باعث بوجود آمدن حوادث شده است (۱۷).

هوتسکی^۲ (۲۰۰۶) در تحقیقی تحت عنوان " تجزیه و تحلیل مدیریت ریسک در استادیومهای فوتبال " به این نتیجه رسید که بیشتر از ۷۰ درصد از استادیوم های فوتبال عملیات مدیریت خطر را به کار می گیرند که در نتیجه تاثیر مهم حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ بر مدیریت ریسک در آمریکا بود. همچنین آموزش های حرفه ای که مدیران استادیوم ها در زمینه مدیریت ریسک دیده بودند دلیل دیگری بر انجام عملیات مدیریت ریسک صحیح بود. کلاس ها و سمینار هایی که مدیران استادیوم ها چه در دانشگاه ها و چه در کنفرانس های حرفه ای در آنها شرکت می کردند به مدیران آموزش می داد که آنها در برابر ایمنی مشتریان وظیفه قانونی دارند. همچنین در این تحقیق ارتباط کمی بین ویژگی های شخصی و عملیات مدیریت ریسک مشاهده شده بود (۱۴).

زازیرین و همکاران^۳ (۲۰۰۱) در تحقیق ی تحت عنوان " آیا ایمنی اولویت اول باشگاههای فوتبال است؟" به مطالعه سیاست های ایمنی باشگاههای فوتبال استرالیا پرداختند. در این تحقیق مشخص شد که ۱۰۰ درصد باشگاههای

¹ - Styles, 2002

² - Lhotsky, 2006

³ - Zazerin & et al, 2001

فوتبال مورد مطالعه دارای متخصصان کمک های اولیه می باشند. آنها همچنین فقدان منابع مالی مورد نیاز، عدم آگاهی مدیران و کارکنان از نکات ایمنی و ساختار نامناسب استادیوم های فوتبال را مهمترین عوامل عدم اجرای سیاست های ایمنی در باشگاههای فوتبال استرالیا اعلام کردند(۴).

فینچ و همکاران^۱ (۲۰۰۰) در تحقیقی تحت عنوان بررسی اقدامات ایمنی در باشگاههای ورزشی شهر هیوم استرالیا به نتایج زیر دست یافتند: ۵۲ درصد از باشگاههای ورزشی مورد مطالعه دارای خط مشی و اهداف مکتوب در مورد سلامتی و رفاه مشارکت کنندگان خود(ورزشکاران و تماشاگران) بودند. ۳۶ درصد از این باشگاهها از دستور العمل های انجمن پزشکی ورزشی استرالیا در مورد مقابله با بیماری های عفونی پیروی می کردند. ۴۴ درصد از این باشگاهها گزارش کردند که همیشه هنگام مسابقات ورزشی از متخصصان کمک های اولیه و پزشک استفاده می کنند(۸).

سیائو^۲ (۲۰۰۵) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی مدیریت ریسک در مراکز آبی» به این نتیجه رسید که تعداد کمی از مراکز آبی دارای برنامه های مدیریت ریسک بودند. مدیران استخر باید معلومات بیشتری از مدیریت ریسک و وضع قانون ورزشی داشته باشند و یک محیط ایمن تر و بهتری را برای همه شرکت کنندگان فراهم کنند. مفاهیم بنیادی مدیریت ریسک و شیوه مدیریت ریسک باید به مدیران استخر شناسانده شود و سیستم مدیریت ریسک و بکارگیری آن رشد داده شود. نتایج این تحقیق به مدیران استخر در دستورالعمل سیاست های مربوط به استخر کمک می کند، بنابراین مدیران از اشتباه های روزمره که منجر به دادخواهی می شود دوری می کنند و بالاخره مفهوم مدیریت ریسک را در استخرها بکار می گیرند(۱۱).

مشکل و مسئله ای که در حاضر در ورزش کشور وجود دارد و آن را تهدید می کند کم توجهی به عوامل بحران زا و عملکردهای مقطعی و سطحی در این خصوص است و مشاهده می شود که ورزش کشور طرحی علمی، مدون و همه جانبه برای مدیریت ریسک رویدادهای ورزشی ندارد (۴).

روش شناسی

تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش توصیفی - پیمایشی و از نظر نوع جمع آوری داده ها، میدانی است. جامعه آماری تحقیق مورد نظر را کلیه مدیران استخرهای دولتی و خصوصی استان مازندران تشکیل می دهند. که در حال حاضر طبق اعلام سازمان تربیت بدنی تعداد آنها ۴۰ نفر است. نمونه آماری این تحقیق برابر جامعه آماری می باشد. برای اندازه گیری وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای استان مازندران از پرسشنامه استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۳۴ سؤال است که به طور کلی وضعیت مدیریت ریسک را در استخرهای استان مازندران می سنجد. روایی پرسشنامه مذکور به روش روایی محتوایی با نظر ۱۲ نفر از اعضای هیأت علمی رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی در گرایش مدیریت ورزشی و پایایی آن از طریق یک مطالعه راهنما بر روی ۱۵ مدیر استخر استان مازندران انجام شد و ضریب پایایی آن ۰/۸۹ محاسبه گردید. برای دقت و همکاری بهتر در تکمیل پرسشنامه به طور حضوری در تمام

^۱ - Finch & et al ,2000

^۲ - Hsiao, 2005

استخرهای مورد بررسی با راهنمایی های لازم اقدام گردید. در پژوهش حاضر، اطلاعات به دست آمده با استفاده از روش های آمار توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها:

جدول ۱ میانگین را بر اساس مقیاس پنج سطحی لیکرت برای هر یک از ۶ شاخص مدیریت ریسک در استخرهای دولتی استان مازندران نشان می دهد. طبق نتایج تحقیق وضعیت کارکنان دارای بالاترین میانگین (۵) بر اساس مقیاس ۵ سطحی لیکرت می باشد که نشان دهنده این است که مدیران استخرها کارکنان (مربی و ناجی) را بر اساس استانداردها انتخاب می کنند و کارکنان هم وظایفشان را بر طبق مقررات انجام می دهند و در حد مطلوب قرار دارد. میانگین وضعیت بازرسی (۴.۲۰۲۴) و نگهداری (۴.۴۳۳۳) نشان می دهد که این اعمال در حد مطلوبی در استخرها انجام می شود. میانگین وضعیت آموزش شرکت کنندگان (۳.۹۱۴)، وضعیت فرم های شرکت کنندگان (۳.۰۸۳۳) و وضعیت ملاحظات پزشکی (۳.۸۲۵۰) در حد متوسط قرار دارد.

جدول ۱. میانگین هر یک از شاخص های مدیریت ریسک (بر حسب مقیاس لیکرت)

میانگین	شاخص های مدیریت ریسک
۴.۲۰۲۴	بازرسی
۴.۴۳۳۳	نگهداری
۳.۸۲۵۰	ملاحظات پزشکی
۳.۰۸۳۳	فرم های شرکت کننده
۳.۹۱۴	آموزش شرکت کننده
۵	کارکنان

همانطور که در جدول ۲ می بینید: در شاخص بازرسی تسهیلات و تجهیزات، ۶۶/۶۶٪ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۳۳/۳۳٪ درصد در سطح متوسط قرار داشتند. در شاخص نگهداری تسهیلات و تجهیزات، ۸۳/۳۳٪ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۸/۳۳٪ درصد در سطح متوسط و ۸/۳۳٪ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار داشتند. در شاخص مربوط به ملاحظات پزشکی، ۵۸/۳۳٪ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۳۳/۳۳٪ درصد در سطح متوسط و ۸/۳۳٪ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار داشتند. در شاخص مربوط به فرم های شرکت کنندگان ۵۸/۳۳٪ درصد در سطح متوسط و ۴۱/۶۶٪ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار داشتند. در شاخص مربوط به آموزش شرکت کنندگان ۶۶/۶۶٪ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۱۶/۶۶٪ درصد در سطح متوسط و ۱۶/۶۶٪ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار داشتند. در شاخص مربوط به وضعیت کارکنان ۱۰۰٪ درصد از مدیران در سطح مطلوب قرار داشتند. در کل شاخص های انجام مدیریت ریسک، در ۶۲/۴۹ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۲۴/۹۹ درصد از مدیران در سطح متوسط و ۱۲/۴۹ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار دارند.

جدول ۲. سطح مطلوبیت (بر اساس مقیاس لیکرت) برای هر شاخص

شاخص های مدیریت ریسک	مطلوب	متوسط	بحرانی
بازرسی تسهیلات و تجهیزات	۶۶/۶۶٪	۳۳/۳۳٪	۰٪
نگهداری تسهیلات و تجهیزات	۸۳/۳۳٪	۸/۳۳٪	۸/۳۳٪
ملاحظات پزشکی	۵۸/۳۳٪	۳۳/۳۳٪	۸/۳۳٪
فرم های شرکت کنندگان	۰٪	۵۸/۳۳٪	۴۱/۶۶٪
آموزش شرکت کنندگان	۶۶/۶۶٪	۱۶/۶۶٪	۱۶/۶۶٪
وضعیت کارکنان	۱۰۰٪	۰٪	۰٪
میانگین کل شاخص ها	۶۲/۴۹	۲۴/۹۹	۱۲/۴۹

بحث و نتیجه گیری:

از میان شاخص های مربوط به مدیریت ریسک استخر، وضعیت کارکنان دارای بالاترین نمره (بر اساس مقیاس لیکرت) بود که نشان دهنده این است که مدیران استخرها استانداردهای آموزشی و نظارتی را برای انتخاب کارکنان رعایت می کنند، مدیران کارکنان (مربی و ناچی) را بر اساس استانداردها انتخاب می کنند و کارکنان هم وظایفشان را بر طبق مقررات انجام می دهند که با تحقیق سیائو (۲۰۰۵ و ۲۰۰۹) هم خوانی ندارد. شاخص های مربوط به وضعیت بازرسی و نگهداری تسهیلات و تجهیزات در حد مطلوبی در استخرها انجام می شود. شاخص وضعیت آموزش شرکت کنندگان، وضعیت ملاحظات پزشکی و وضعیت فرم های شرکت کنندگان در حد متوسط قرار دارد که با تحقیق سیائو (۲۰۰۵) و (۲۰۰۹) هم خوانی دارد.

در کل شاخص های انجام مدیریت ریسک، در ۶۲/۴۹ درصد از مدیران در سطح مطلوب، ۲۴/۹۹ درصد از مدیران در سطح متوسط و ۱۲/۴۹ درصد از مدیران در سطح بحرانی قرار دارند.

مدیریت در استخر نسبت به مکان های ورزشی دیگر از حساسیت بیشتری برخوردار است و نبود هر یک از این شاخص ها ممکن است صدمات جبران ناپذیری را به شرکت کنندگان و کارکنان و مدیریت استخر وارد کند. نتیجه این تحقیق مبنی بر اینکه بیشتر مدیران عملیات مدیریت ریسک را به صورت اصولی و بر اساس یک برنامه منظم و از پیش تعیین شده به کار نمی برند با تحقیق استایلز (۲۰۰۲)، سیائو (۲۰۰۵)، سیائو (۲۰۰۷)، سیائو (۲۰۰۹)، زازیرین و همکاران (۲۰۰۱)، فینچ و همکاران (۲۰۰۰)، ایزدی (۱۳۸۷) و دوستی (۱۳۸۷) همخوانی دارد و با تحقیق هوتسکی (۲۰۰۶) همخوانی ندارد.

بیشتر پاسخ دهندگان بیان کردند که چک لیست های مکتوبی برای بازرسی تسهیلات و تجهیزات وجود ندارد که با تحقیق سیائو (۲۰۰۵)، سیائو (۲۰۰۹) و دوستی (۱۳۸۷) هم خوانی دارد و با تحقیق هوتسکی (۲۰۰۶) هم خوانی ندارد.

بر اساس یافته های تحقیق، درصد کمی از مدیران استخرها یک برنامه منظم و از پیش تعیین شده مدیریت ریسک داشتند که در این زمینه اقداماتی مانند آموزش و برگزاری سیمینارهایی در زمینه مدیریت ریسک در ورزش برای مدیران استخرها یکی از راهکارهای مؤثر می باشد.

مدیر استخر مسئول مراقبت از کلیه اشخاص اعم از ورزشکار، کارکنان و غیره در محدوده استخر در رابطه با تمامی اماکن، اسباب، وسایل و تجهیزات استخر است. بنابراین اشکالات و معایبی که وجود دارد هر چند جزئی باشد اگر وقوع سانحه قابل پیش بینی است نباید نادیده گرفته شود (۲).

مدیریت ریسک یک پدیده پیچیده به خصوص در مراکز آبی است، اما پیام اصلی آن پیش بینی و ارزیابی و کنترل عامل خطر می باشد. مدیریت ریسک در ورزش بر آن است تا در زمینه های مختلف اعم از سخت افزاری و نرم افزاری به گونه ای عمل کرده تا ضمن پیش بینی عواملی که بالقوه می تواند موجب حادثه گردد راهکارهای لازم برای مهار آن

را پیش بینی نموده تا محیطی آرام و لذت بخش برای شرکت کنندگان اعم از کارکنان، ورزشکاران، تماشاگران و سایر افراد فراهم آورد (۳).

مدیران استخرهای ورزشی لازم است که با بهره گیری از تجارب داخلی و بین المللی و دستورالعمل های صادره از طرف فدراسیون بین المللی و ملی و سایر سازمان های ورزشی معتبر در کنار آموزش عمومی و فرهنگ سازی و جلب مشارکت عموم افراد در برقراری نظم و ایمنی و بهره گیری یکپارچه و منسجم از سازمان های امنیتی، اورژانس و مراقبت های پزشکی خطرات بالقوه استخرهای ورزشی را مدیریت نموده و از بروز حوادث ناگوار جلوگیری نمایند (۲).

منابع:

- ۱- ایزدی، بهزاد. (۱۳۸۷)، بررسی عملیات مدیریت خطر در استخر های عمومی و خصوصی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۲- پارکز، زانت بی، زنگر، بیورلی آر کی .کوارتمن، جروم. (۱۳۸۲). مدیریت معاصر در ورزش. ترجمه :احسانی، محمد. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس.
- ۳- خارکن، کبری (۱۳۸۸)، بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استخرهای استان مازندران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران.
- ۴- دوستی، مرتضی (۱۳۸۷) . « بررسی وضعیت مدیریت ریسک در استادیوم های فوتبال ایران». پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۵- شاه منصور، عزت ا... (۱۳۸۵). « عوامل بروز بحرانهای ورزشی و روش پیشگیری از آنها در زمینه های نرم افزار و سخت افزار، جان افزار و رسانه ها». پژوهش در علوم رفتاری ، شماره دوازدهم.

6- David C ، Schwebel، Jennifer، Simpson Sydneia. (2007)، Ecology of drowning risk at a public swimming pool، Journal of safety Research.

7- Fawcett, P. (2005). Aquatic facility management. Human Kinetics. Printed in the United State of America.

8- Freifelder, L. R. (1983). Collegiate Sports Risk Management. The Journal of Risk and Insurance, Vol. 50, No. 4, pp. 703-718.

9- Finch CF, Hennessy M. (2000). The safety practices of sporting clubs/centers in the city of Hume. J Sci Med sport. 2000 Mar; 3(1):9-16. PMID: 10839224

10- Harwell, R. (2003). A study of effective risk management practices in higher Education. Doctoral dissertation, Faculty of Baylor University.

- 11- Hon KL, Leung TF, Chan SY, Cheung KL. (2008). Indoor versus outdoor childhood submersion injury in a densely populated city. *Acta paediatr.*
- 12- Hsiao, R. (2005). Analysis of risk management practices and litigation status in aquatic centers. Doctoral dissertation, Florida State University College of Education, Copyright by ProQuest Information and Learning Company.
- 13- Hsiao, R. (2007). Analysis of risk management practices and Legal Issues in Collge Natatoriums in Taiwan. *Journal of Aquatic Research and Education* □ 2007 □ 1 □ 341-362.
- 14- Hsiao, R. (2009). An Analysis of risk management Implementation in Aquatic Centers in Taiwan and a Review of Selected Law Cases. *Journal of Aquatic Research and Education* □ 2009 □ 3 □ 38-65
- 15- Lhotsky, G. J. (2006). An Analysis of risk management at NCAA Division IA Football Stadiums. Doctoral dissertation, Florida State University College of Education, Copyright by ProQuest Information and Learning Company.
- 16- Sawyer, T. H. (2002). Sports facility liability. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*; Nov/Dec 2002; 73, 9; Research Library p. 10.
- 17- Seidler, T. L. (2006). Planning and Designing Safe Facilities. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*; May/June 2006; 77, 5; Research Library p. 32.
- 18- Styles, A.E. (2002). The development of risk management recommendations and guidelines for a university recreational facility. Doctoral dissertation, Kent State University of Ohio, Copyright by ProQuest Information and Learning Company.